

FARKAS ÁRPÁD

Damjanich köpenye^{*}

Följegyeztetett, hogy Damjanich tábornok együtt hált katonáival,
köpenyébe burkolódzván csatatereken, ha ütközetek
utáni tábornövek pernyéivel szikráztak össze a csillagok.
Regöli krónikás, hogy kivégzése után
a hóhér lehámozta róla köpenyét, magához vevé,
s szolgált is néki, miután elnyerte kiváló munkája jutalmául
a *Magyarország főhóhéra* magas címet,
munkaruhaként kísérve el Pestről vidéki útjaira is.
Ama köpönyeket látni vélték később Doberdónál,
Isonzónál rebbent visongó szárnya, sarka már-
tózott vérben a Tanácsköztársaság napjai alatt,
csüngeni vélték a Trianon-palota egyik széktámláján is.
Volt, aki látta Orgoványnál, majd a második nagy
háborúban a Don-kanyarban rozsdállani a szűz-
fehér havon. Később Szárazajtán rebbent, s besusogta
sejtelmesen az ötvenes éveket, ötvenhatban örvénylett
Pest utcáin, kitarva szárnya sarka szögletét
Erdélyre is.
Hűlt nyoma mára, csupán az éj bakacsinja terül, sus-
san lidércesen fölībénk. Vagy tán nem is éjszaka ez?
Mégis, mégis, a néhai jó Damjanich tábornok köpenye volna?

---

* A Damjanich-vers 2007. október 6-án, szombaton jelent meg a Háromszék című napilapban. Bogdán László válaszerse kíséretében. Kötetben eddig nem lett publikálva.